

aftrykte som Bilag B. og ville altsaa indeholde de fornødne Oplysninger om hver enkelt Paragraf. Endvidere ville ærede Medlemmer finde Bemærkninger fra Ministeriets Side til dette Lovforslag. I disse Bemærkninger indeholdes der Oplysninger om de Punkter i Kommunalbestyrelsens Forslag, hvor Ministeriet ikke har kunnet følge Kommunalbestyrelsen, og endvidere Oplysning om de Punkter, hvor man har givet yderligere supplerende Regler. Da disse saaledes findes omhyggeligt omtalte i selve Forslaget, skal jeg indskrænke mig til for det høje Ting at nævne Hovedtrækkene i det fremlagte Lovforslag.

Jeg skal da begynde med at bemærke, at i saglig Henseende har dette Forslag et større Omraade end den tidligere Bygningslov for København, idet ogsaa Reglerne om Gader findes i Forslaget. Bestemmelserne om Gadeforholdene i København findes i Lov af 14. Decbr. 1857 og dertil sig sluttende senere Lovbestemmelser; men nu har man fundet det naturligt at optage dem i en fælles Lov om Bygningsforholdene i København. Som Følge heraf vil der ogsaa være forskellige Omraader i denne Lov, der høre ind under Indenrigsministeriet, medens tidligere Justitsministeriet var den højeste Autoritet paa Bygningsvæsenets Omraade. — Dernæst foreslaas selve Bygningskommissionen, der nu er en selvstændig Institution, afskaffet. I Stedet for indføres der et Bygningsdirektorat, der oprettes under vedkommende Magistratsafdeling. Dels som Følge af denne Bestemmelse og dels som Følge af, at Københavns Kommune vel er den største Grundejer i København, og maaske ogsaa den største Husejer, har Ministeriet ment det nødvendigt, at der i større Omfang end foreslaaet fra Kommunalbestyrelsens Side bliver Rekurs til Justitsministeriet eller Indenrigsministeriet i alle Bygningsager. I Lovens § 10 og efterfølgende Paragraffer findes der nogle hidtil ukendte Regler om Retningsplaner for Gader i nye Kvarterer, Bestemmelser, efter hvilke man skulde kunne regulere, hvorledes Gaderne skulde ligge, og i Forvejen bestemme Bebyggelsesforholdene i de Kvarterer, der senere maatte blive bebyggede i Staden København. I Forbindelse dermed havde Magistraten foreslaaet i sit Udkasts § 35 ff. en Bestemmelse om noget, der blev kaldt for Omdeling, den gik ud paa, at hvor Magistraten ønskede at regulere Gader, kunde den foretage Ekspropriation, men i Stedet for i Penge at udbetale den paagældende Ejer Erstatning for hans Ejen-

dom kunde man slaa hele det paagældende Areal sammen og saa bagefter fordele Grundene til de paagældende Ejere væsentligt i Forhold til hver Ejers tidligere Lod. Paa dette Punkt har Ministeriet ikke kunnet følge Københavns Kommune. Det er et Spørgsmaal, om en saadan Bestemmelse er tilladelig efter Grundlovens § 82, som jo kræver, at enhver skal have fuld Erstatning, naar hans Ejendom eksproprieres, og disse Ord „fuld Erstatning“ ere hidtil fortolkede saaledes her i Landet, at det skal være Erstatning i Penge. Men selv om Bestemmelsen ikke skulde være grundlovsstridig, vilde dens Gennemførelse kunne bevirke et meget betydeligt Indgreb i den private Ejendomsret, saa Ministeriet har ikke fundet det rigtigt at følge Kommunalbestyrelsen her.

Derimod er der en anden Bestemmelse, der ogsaa staar i Forbindelse med dette Spørgsmaal, og som er af ny Art, hvor Ministeriet har ment at kunne følge Kommunalbestyrelsen. Det er den Bestemmelse, som ærede Medlemmer ville finde i Afsnit V, der gaar ud paa, at i de nye Kvarterer, som kunne ventes at blive bebyggede, kan det bestemmes, hvorledes Bebyggelsen skal finde Sted. Der kan træffes Bestemmelse om, at Bebyggelsen skal finde Sted som lav Bebyggelse, som Bebyggelse med Forhave, som lav Bebyggelse med Forhave, som Villabebyggelse eller som Fabrikbebyggelse. Disse Bestemmelser har Ministeriet ment at kunne følge, idet det ikke medfører noget Indgreb i Ejendomsretten, men kun en Regulering af Udnyttelsen af Ejendomsretten, og den bliver i Virkeligheden i de paagældende Grundejeres Interesse. Nu ser man jo, hvorledes man forsøger ad Frivillighedens Vej ved at paalægge Servitutter at fastslaa bestemte Arter af Bebyggelse, men ligesaa hyppigt det forsøges, ser man, at det mislykkes, og der kommer i Tidens Løb til at ligge Fabrikker og Villaer lige opad hinanden.

Dernæst findes der en Bestemmelse, der gaar ud paa at forandre den tidligere bestaaende Bestemmelse ved Ekspropriation af Ejendomme. Her er Forholdet jo nu det, at naar blot en Del af Ejendommen eksproprieres, kan Ejeren forlange hele Ejendommen afstaaet. Denne Bestemmelse vil modificeres af det foreliggende Forslag.

Kommunalbestyrelsen havde endvidere i sit Forslag indsat en Bestemmelse om, at man ved Bygningsandragender kunde tage mere æstetiske og arkitektoniske Hensyn. Den Bestemmelse har Ministeriet heller ikke ment at kunne følge, i hvert